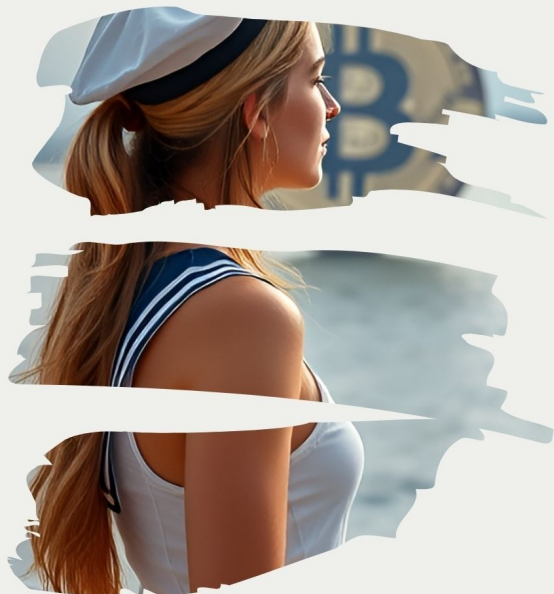

Kuinka säästin Bitcoinin

Elina Vuorinen

Kuinka säästin Bitcoinin

Elina Vuorinen

Kuinka säästin Bitcoinin

© 2024 Elina Vuorinen

Kannen suunnittelu: Kinley Creative
Sisuksen taitto: Elina Vuorinen

Kustantaja: BoD • Books on Demand GmbH, Helsinki,
Suomi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-8390-0

1.0. ANTEEKSIPYYNTÖ JA ISO KIITOS

Ennen kun kerron mitään, haluan pyytää anteeksi sinulta, jota tulen tahtomattani loukkaamaan. Tiedän jo kokemuksesta, että en osaa ilmaista asiaani ilman, että joku näkee sen uhkauksena omaa elämäntyyliään kohtaan. Olen niin usein yrittänyt puhua erilaisuudestani, mutta aina päätynyt epämiellyttäviin tilanteisiin, jossa minua pidetään moukkana, ylimielisenä tai tyhmänä ja tietämättömänä. Haluan kuitenkin sanoa, että sanani ei ole tarkoitettu hyökkäykseksi, arvosteluksi tai pilkaksi. En halua missään tapauksessa nostaa itseäni kenenkään yläpuolelle, enkä tarkoita vertailla ylimieliseen sävyyn. Haluan vain kertoa miten olen saavuttanut sen, minkä olen saavuttanut ja mistä olen luopunut, päästäkseni tavoitteeseeni. Koen Suomessa aina välttämättömäksi selittää, kuinka päädyin ratkaisuihini, sillä erilaisten elämänvalintojen tekeminen Suomessa tuntuu olevan ihmetyksen aihe. Tekstini voidaankin tulkita ennemmin epätoivoisen ihmisen yrityksenä huutaa oman elämänsä oikeutusta, kuin suomalaisen elämäntavan kritisoinaisena. En halua loukata enkä hyökätä, haluaisin vain avoimesti osallistua tasavertaiseen keskusteluun, ilman että elämänvalintani aiheuttavat paheksuntaa, ärtymystä, kateutta tai minkään näköistä epämiellyttävää tunnelman muutosta keskustelussa. Haluan kohdata ihmisiä tasavertaisena, ilman kummankaan

osapuolen tarvetta puolustautua, huolimatta siitä, että olen ratkaisuisiani tullut erilaisiin lopputuloksiin.

Olemme Suomessa hyvin yhtenäisiä myös silloin, kun luulemme olevamme erilaisia. Kaikki tuntuvat haluavan samoja asioita ja kaikki tuntuvat haluavan ympäristönsäkin haluavan samoja asioita. Jokaisella tulee olla se talo, asumiseen kuuluu panostaa, naisen kuuluu olla kiinnostunut muodista ja sisustuksesta, jokaisella on yksi harrastus, jota tehdään pitkäjänteisesti, uuteen asiaan hyppääminen etenkin vanhalla iällä ylittää edelleen uutiskynnyksen. Kaiken keskiössä on hyvä ja varma työ, jota toteutetaan päämäärätietoisesti, ilman haitallista kunnianhimoa. Hyvä työ, tasainen ja turvallinen arki, jota tasapainotetaan hillityllä viikonlopulla ystävien kanssa. Emme osaa kohdata ihmisiä, jotka ajattelevat ja toimivat eri tavoin. Meillä on selvä sabluuna niistä elämän perusasioista, joihin kaikkien tulee pyrkiä. Persoonallisuus on enemmän yksittäisiä tavaroita tai elämäntapahtumia, kuin elämisen ja olemisen tapaa. Suuressa kuviossa kaikkien pitäisi kulkea kohti samaa päämäärää. Erilaisuus hyväksytään vain, jos se tapahtuu samojen elämäntavotteiden sisällä, toteuttaen samaa elämänkaarta ja toistaen vanhempien ohjeistamaa polkua. Erilaista elämää haluava tuntuu olevan aina hyökkäys muiden hyvää arkea kohtaan. Enkä vielä kukaan osaa tulla mukaan keskusteluun omana itsenäni ilman, että se aiheuttaisi kitkaa. Suomessa räväkkä, rutiineita kaihtava ja täysillä elävä seikkailija jää yksin, varsinkin jos hän on nainen.

Olen pitkään kamppaillut tämän asian kanssa. Kuinka kerron itsestäni loukkaamatta muita tai saamatta heitä tuntemaan oloansa paremmaksi tai huonommaksi? Joudun väkisin vertailemaan itseäni muihin, sillä he kysyvät miten pystyn matkustamaan näin paljon tai miten sain säästettyä yhden bitcoinin. Yleisin luulo heillä tuntuu olevan, että mies maksaa tai ainakin jostain tulee ilmaiseksi rahaa. Muita vastauksia ei kuunnella, uskota tai hyväksyt. Jos he eivät kykene työllään tekemään näitä asioita, niin ei toisenkaan pitäisi pystyä, siispä rikas isä tai appi on luonnollinen päätelmä. Joudun kertomaan mistä rahani teen ja missä asioissa säästän, mutta silloin päädymme edellä kuvattuun tilanteeseen. Loukkaan toista kertomalla, miten säästän asioissa, jotka hänelle on välttämättömiä. Kukaan ei halua kuulla, että on mahdollista säästää paljonkin rahaa luopumalla monista mukavuuksista, joita he pitävät ”pakollisina”. Ei hyväksyt, että joku on luonut elämänsä luopumalla asioista, jotka heille itselleen ovat korvaamattomia.

Otan vertailu kohdaksi Espanjan, sillä olen viettänyt siellä paljon aikaa. Minulle tuli shokkina, kun valmiiksi anteeksi pyydellen kerroin hierojalleni opettelevani treidaamista osakemarkkinoilla. Hänen reagointinsa avasi silmäni. ”Mitä ihmeellistä siinä on, sehän on hieno homma. Monet ihmiset tekevät niin parantaakseen taloudellista asemaansa. Itsekin olen sijoittanut kryptoihin.” Olin astunut maailmaan, jossa saa olla erilainen, saa tehdä, yrittää ja elää eri tavalla, kuin muut. Ei

ollut valmista hyvän elämän mallia, josta ei saa ponnata eteenpäin. Saa olla intohimoinen, saa innostua ja kokeilla uutta. Se piti vain tehdä itsevarmasti ja iloisesti siitä puhuen, espanjalaiset ärsyyntyvät, jos pyytelet olemistasi anteeksi. Koukutuin espanjalaiseen First Date ohjelmaan, jossa pariskunnat tapaavat ja tutustuvat toisiinsa illallisen aikana. Oli virkistävää nähdä, kuinka erilaisia ihmiset olivat, halusivat eri asioita elämältä ja suhtautuivat intohimoisesti omiin harrastuksiinsa ja olivat avoimia kokeilemaan uutta, iästä huolimatta. He keskustelivat illallisen aikana, välillä todeten, että ovat liian erilaisia. He eivät tuomineet toisen erilaisuutta, totesivat vain, että haluavat elämältä eri asioita. Erilaiset persoonallisuutta kuvaavat adjektiivit selittivät erilaisia elämänvalintoja.

Suomessa aikuisuus on sidottu lastenhankintaan ja oman kodin rakentamiseen. Minulta kysytään usein "Milloin sinä meinaat aikuistua?" tai todetaan puolihuolimattomasti "Sinä olet tuollainen ikinuori." Ei, en ole jäänyt nuoruuden hölmöilyihin, koen kasvaneeni ihmisenä paljonkin ja eläväni tasapainoisesti aikuisen ihmisen elämää. En kärsi nuoruuden fomosta tai pakottavasta tarpeesta käydä juhlissa, enkä koe enää etsiväni paikkaani tästä maailmasta. Minä vain olen tällainen. Valintani eivät vastaa suomalaisten juurtuneita käsityksiä kaikille sopivasta aikuisen ihmisen elämästä. Tämän ilmituominen johtaa usein vaivaantuneeseen keskustelun hiipumiseen. Emme vain osaa kohdata selkä suorana tasa-arvoisia ihmisiä,

jotka ovat elämässään valinneet toisenlaisen tien. Emme osaa hyväksyvästi sanoa, että toinen on tollainen seikkailija, kun itse arvostan enemmän varmuutta elämässä ja siksi valitsen työn ja perheen. Paras vastaus omalle elämälleni oli, kun ystäväni totesi minulle ”siis minua ei edes kiinnostaisi”. Ole tyytyväinen omaan elämäsi, sinun ei tarvitse tehdä samoja asioita kuin muut. Samoin kuin minua ei kiinnosta omakotitalon ylläpito, sinua ei tarvitse kiinnostaa samat asiat, kuin minua. Pääasia on, että voimme silti istua saman pöydän ääressä ilman kyräilyä tai silmien pyörittelyä. Ei, nekään eivät jää minulta huomaamatta.

Yritänkin siis nyt korostaa läpi kirjan, että sinun valintasi ovat hyviä, ole niistä ylpeä. Elät hyvää ja antoisaa elämää. Olen onnellinen sinun kodista, sinun lapsista ja kaikesta siitä mitä sinulla on. Olen pahoillani, jos olen sinua joskus loukannut tai tulen kirjassani pahoittamaan mielesi, se ei ole tarkoitukseni. Olen siinä mielessä kasvanut aikuiseksi, että minun ei tarvitse haukkua muiden valintoja omia puolustaakseni. Haluan vain tulla nähdyksi aikuisena naisena, sellaisena kuin olen ja hyväksytyksi sellaisena kuin olen. Omat valintani eivät sovi kaikille, elän epävarmaa elämää ja se sopii minulle. Sinun ei tarvitse tehdä tai haluta samoja asioita, kuin minä. Voimmeko joskus puhua siitä mitä kumpikin olemme elämässämme tehneet ja arvostaa toisiamme ilman vertailua ja uhkaa. Sinä toimit noin ja minä näin ja se on ihan ok. Sen ei pitäisi tuottaa häiriöitä kummankaan harmoniaan.

Korostaessani valintojani, tulen väkisin vertailleen sinun ja minun valintoja. Ne eivät siis tarkoita, että sinun elämässäsi olisi mitään väärää. Tarkoitukseni on vain vastata usein esitettyihin kysymyksiin, jossa hämmästellään kykyäni matkustaa tai säästää yksi bitcoin. Olen kyllästynyt vihjailuihin sponsoreista, olen kyllästynyt pilkkaan, jossa valintani leimataan hölmöiksi. Olen väsynyt niihin loputtomiin silmienpyörittelyihin ja alentaviin kommentteihin, joita kohtaat kun olet seikkailunhaluinen ja elämännälkäinen aikuinen Suomessa. Korostan aina mistä olen luopunut saadakseni bitcoinin, jotta ihmiset ymmärtäisivät, että se ei tullut minulle ilmaiseksi. Olen tehnyt määrätietoisia päätöksiä, jotka ovat vatineet kovaa työtä ja omistautumista. Ihan samoin kuin sinä oman kodin, perheen ja ystävien eteen, mutta minun päämäärä on vain eri. Sinun työlläsi on arvo ja olet rakentanut itsellesi hyvän elämän. Minä olen tehnyt saman työn, mutta se arvo on vain sidottu muualle. Voimmeko hyväksyä, että nämä molemmat tiet ovat yhtä hyviä?

Jos kuitenkin loukkaan sinua, niin pyydän anteeksi. Toivon sinulle kaikkea hyvää ja poistun takavasemmalle, etten häiritsisi sinun rauhaasi enää.

Haluun myös kiittää miestäni, joka näki minut sellaisena kuin olen. Kiitos, että annat minun toteuttaa itseäni, sillä muuten ahdistuisin. Arvostan suuresti sitä, että luovuit ennakkoluuloistasi ja lähdit avoimesti kokeilemaan, mitä nämä kaikki ideani mahdollisesti tuottaisi. Ja pakkohan meidän on

Säästämisen taito on periaattessa yksinkertaista, mutta käytännössä vaatii paljon itsekuria ja toisaalta myös itsetuntemusta. Tämä kirja on pohdiskeleva kertomus ylivelkaantuneen ihmisen ajatuksen muutoksesta, joka auttoi saavuttamaan ensin paremman taloudellisen tasapainon ja myöhemmin oman sijoitussalkun rakentamisen. Se avaa kirjailijan omaa sijoitusfilosofiaa ja omaperäisiä ajatuksia riskinhallinnasta. Keskiössä on vastuun ottaminen omista teoista ja rehellinen arvio omasta tappion sietokyvystä. Teos kertoo henkilökohtaisesta muutoksesta ajattelussa ja toiminnassa, joka johti lopulta yhden kokonaisen bitcoinin kerryttämiseen.

Teos ei ole tarkoitettu sijoitusvinkiksi, vaan rohkaisee jokaista pohtimaan omia mahdollisuuksia parantaa omaa taloudenhallintaa. Se haastaa paatuneita mieliä etsimään ratkaisuja omiin rahavaikeuksiin ja opiskelemaan rahajärjestelmän perusteita. Bitcoin tuodaan esiin vain kirjailijan omana sijoitusmieltymyksenä ja omien pohdintojen rinnalla kulkevana ilmiönä.

